

Redacția și Administrația:
CERNĂUȚI
 strada Treimei Nr. 14,
 unde sînt a se trimite tot
 felul de scrisori, cereri și
 bani.
 Epistole nefrancate nu se
 primesc.

LUPTA

Prețul de abonament:
 Un an 2.— cor.
 Jumătate de an . 1.— „
 Un număr . . . 14 bani

Apare:
 în înfinta Duminică a fie-
 cărei luni.

Organul partidului social-democrat muncitoresc din Bucovina.

„Muncitori din toate țările, uniți-vă!

Timpuri grele.

Urmările cari le-au prorocit social-democrații pe timpul cînd s'a suit vama pentru mărfurile ce intră în țară, s'au împlinit așa de acurat, de ț-i-i groază. Semnăturile anului 1907 au fost cu mult mai slabe decît în anul 1906. Tarifal vamal, încheiat de industriașii capitaliști și boieri, avea scopul de a jăfui poporul și a suit prețurile la o mărime cum nu s'a mai pomenit. Hrana pentru vite avea mai-că acelaș preț, ca mai înainte pîinea și făina. Nu numai industriașii (meșteșugarii) și muncitorii aveau de suferit prin scumpetea asta, ci tocmai cea mai multă pagubă avea printr'însa țăranul serman. Cea mai grea sarcină era pentru dînsul scumpirea hranei pentru vite. O mulțime de țărani sărmani trebuiau să-și vindă vitele, ce le țineau pentru gospodărie, pentru că hrana era prea scumpă. Urmarea a fost, că o mulțime de vite au fost duse la țiguri spre vîndut, ce a scăzut și mai mult prețul. Țăranii săraci au încetat cu îngrășarea vitelor cu totul, pentru că nu aveau nici un ciștig.

Mai resvedit decît orice cuvîntare cit de frumoasă ar fi ea, au dovedit stările acestea, că vămile mari aduc daună țăranilor săraci și ciștig numai țăranilor bogați și boierilor. Ca să îndrepte stările acestea, social-democrații au făcut, precum se știe, două propuneri de urgență. Într'una se cerea ca să se aducă carne din țările de peste mare (America de miază-zi), să se micșoreze vămile și să se oprească vinderea hranei pentru vite în străinătate. A doua propunere a purtat grijă numai de scutul țăranului sărac și se sprijinea pe faptul, că țăranii săraci n'au destul pămînt, ca să tragă folos din el. Cele mai de seamă puncte din propunerea a doua a socialiștilor sînt:

1. Mijloace spre a ușura adunarea petecelor risipite de pămînturi țărănești într'o bucată.
2. Regularea și ștergerea servitutelor.
3. Legi pentru scutul și păstrarea pășunilor.
4. Schimbarea legii de vinătoare în folosul țăranilor.
5. Bunurile statului și al fondurilor să se puie spre folosirea tuturor.
6. Înjghebarea de tovărășii pentru vinderea vitelor, și pentru lăptărit.
7. Introdueerea votului universal, direct și secret în comune.
8. Înălțurarea birului pe carne și vite de înjunghiat. Micșurarea birului pe bere, rachiu, zahăr, sare, naftă ș. a.

Toate propunerile acestea au fost respinse de deputații creștini-sociali și de deputații chiaburilor. Și toate acestea au îndrăznit ei să o facă, pe vreme ce

tabela de mai jos ne arată în ce mod strașnic a crescut cu anii vama pe vite.

Se plătea vamă în anul 1878:		1887:
pe bou	8 cor. — b.	30 cor. — b.
„ vacă	3 „ — „	6 „ — „
„ juncan sau juncă	1 „ 50 „	6 „ — „
„ vițel	— „ 80 „	3 „ — „
„ oaie	— „ 60 „	1 „ — „
„ mascul	4 „ — „	6 „ — „

dela anul 1906 încoace:

pe bou	72 cor. — b.
„ vacă	45 „ — „
„ juncan sau juncă	30 „ — „
„ vițel	10 „ — „
„ oaie	6 „ — „
„ mascul	22 „ — „

În Bucovina, ce-i drept, mulți țărani cresc vite. Dară statistica (socotelele) birului de pe venituri ne arată, că țăranii sînt adese nevoiți să-și procure grîne de semînat și de se mai întimplă și un seceriș slab, țăranul îi nevoit să cumpere chiar și hrană pentru vite. Dară să zicem chiar, că el vinde vita cu preț mai bun din pricina vămii mari, totuși folosul se pierde în buzunările fabricantilor. Căci vama nu-i pusă numai pe pîne și vite, ci și pe fier, țesături și unelte de gospodărie, cari se scumpesc prin vamă. Astfel plătește țăranul toate cele-lalte mărfuri, mașinile și straiete sale cu mult mai scump.

Ciștigul din vamă îl are numai boierul, care vinde vite și pîne în mulțime mare. El trage folos ca și cămătarul, fără ca să lucre ceva. Cîmpiile lui se tot lărgesc, pe vreme ce țăranul coday își pierde cel de pe urmă petec de pămînt. Mai ales că pe fiecare sfert de ceas se vinde cite o gospodărie țărănească cu tot scutul vamal.

Dacă ar fi adevărat, că vama mare pe grîne îl scapă pe țăran, nici unul n'ar trebui să-și piardă averea, căci iață în ce fel a crescut vama pe grîne:

Se plătea vamă în anul 1865:		1882:
pe 100 kg grîu	1 cor. 40 b.	3 cor. — b.
„ „ „ secară	1 „ 40 „	3 „ — „
„ „ „ orz	— „ 72 „	1 „ 50 „
„ „ „ ovăz	— „ 72 „	1 „ 50 „
„ „ „ făină	3 „ 20 „	7 „ 50 „

dela 1906 încoace:

pe 100 kg grîu	6 cor. 30 b.
„ „ „ secară	5 „ 30 „
„ „ „ orz	2 „ 80 „
„ „ „ ovăz	4 „ 80 „
„ „ „ făină	15 „ — „

Vama pe grâne — putem așa dar zice — s'a încincit dela anul 1805 și pînă în timpul de față.

Cu toate acestea soarta țaranului e pe zi ce trece tot mai rea și mai amară. Cîștigul din vămile acestea cămătărești îl culegeau numai boerii și speculanții de vite.

Astfel țaranul codaș își pierde gospodăria sa, iar bietul muncitor în oraș nu-i în stare să-și hrănească copiii săi, căci iață prețurile mari, ce se plătesc în Cernăuți pentru cele mai trebuincioase mărfuri de hrană:

Se plătea în anul 1901:		1907:	
Faină de grîu (100 kg)	30 cor. — b.	40 cor. — b.	
Faină de păpușoi „	16 „ — „	22 „ — „	
Hrișcă „	14 „ — „	22 „ — „	
Linte „	60 „ — „	80 „ — „	
Carne de vițel (1 kg)	1 „ 24 „	1 „ 52 „	
Carne de porc „	1 „ 28 „	1 „ 52 „	

Sînd lucrurile astfel, se înțelege de sine, că orice întimplare e de ajuns, să-l aducă pe țaranul codaș și mijlocaș la șapă de lemn. O secetă, o grindină, un an ploios și el îi prăpădit. Vitele trebuie hrănite, dar hrana îi scumpă peste măsură și vita trebuie așadar vîndută cu ori-ce preț. Unul sau altul ar crede acumă că scăzînd prețul vitelor a scăde și prețul carnei; dar nu-i așa: carnea nu se ieftinește și astfel rabdă foame și bietul țaran în sat și bietul muncitor în oraș. Granițele însă nu se deschid, scumpetea crește, lipsa de lucru îi tot mai simțitoare. Vina pică numai pe deputații din tabăra stăpînilor, care s'au conduși de creștinii-sociali. Căci ei cu toții au glăsuț impotriva propunerilor socialiștilor, de cari am vorbit noi mai sus și impotriva deschiderii granițelor, cerută de deputații muncitorești.

Adunarea mare din Storojineți, despre care scriem în alt loc, a dovedit cît de rău greșesc și deputatul Isopescul și cei lalți deputați, cari stau sub comanda creștinilor-sociali, și cari în loc să glăsuț cum au propus deputații muncitorilor, au dat chiar voie stăpînirii, să stoarcă de acum înainte și mai mari biruri din țarani și muncitori.

Deputatul Grigorovici și-a făcut datoria, luptînd pe partea partidului muncitoresc socialdemocrat. Judecați după faptele celorlalți deputați, cine vă sînt prietenii și cine vrășmașii!

Despăgubiri din pricina secetei.

Din pricina arșiței ce a bîntuit în luna lui Iunie au suferit greu sămînturile și fînăturile în Bucovina. Mai toți deputații au făcut pentru cererile lor propuneri urgente în parlament, ca să se ajutore gospodării amenințate de o recoltă rea. Stăpînirea și comitetul țării au și dat îndată ajutor bănesc în suma de 100.000 cor. și totodată se va reduce birul la acei țarani a căror holde și roade pămîntești au suferit prin secetă. Orice ajutor este a se cere de la căpitania districtului.

Propunerea deputatului Grigorovici și a celorlalți deputați socialiști, făcută în sfatul împărăției în ziua de 20 Iunie glăsuț astfel:

„Seceta neobicinuită de mare, ce bîntui de săptămîni întregi în Bucovina, a strîcat mai toate holdele și roadele pămîntului — mai cu seamă însă fînăturile — astfel că țaranii săraci mijlocași și codași, cari și așa suspină greu sub povara datoriilor și a birului, sînt de-adeptul primejduiți în traiul lor.

Scoaterea vitelor la tîrguri din partea acestor țarani se tot mărește meru, astfel că ele se vînd adese cu jumătate de preț. Prin toate acestea vine țaranul în primejdie să-și prăpădească vitele și prin aceasta și traiul său de gospodar.

Pe țaranii din Bucovina, cari în cea mai mare parte sînt gospodari nevoieși, le amenință deci în gospodăria lor o nenorocire cu cele mai grele urmări, decă nu va întreprinde stăpînirea la timp o acțiune de ajutorare îndestulătoare.

Subsemnații fac așadar propunerea:

Parlamentul hotărăscă:

Guvernul este îndemnat urgent de a sta în cel mai scurt timp întru ajutor țaranilor mijlocași și codași din Bucovina în nevoia și lipsa lor gospodărească, sprijinindu-i prin ajutor bănesc din mijloacele statului, iertîndu-i birul și întrebunțînd cele mai largi măsuri împotriva lipsei de nutreț pentru vite și lipsei de pine ce se apropie“.

Cătră rezerviștii și cei ce plec la exercițiul cu arma (Waffenübung).

Legea pentru ajutorarea rudelor de rezerviști din banii stăpînirii întră cu 1 August (19 Juli calend. romîn) anului de față în vigoare. Cei ce plec așadar la 1 August la exercițiul cu armă (Waffenübung) sau sînt rezerviști, chemați să-și facă serviciul militar, au deja drept să se folosească de legea asta nouă, făcută la propunerea și stăruința deputaților socialdemocrați în sfatul împărăției (și nu cum minte „Apărarea Neamului“ la propunerea deputatului Isopescul).

Cine are drept la ajutor și cît ajutor se cade.

Numai acei chemați la exercițiul cu arma, a cărora rude sau susținut din simbria (plata) zilnică a chematului, au drept să ceară ajutor bănesc. Ca rude se socotesc: Soția, copiii (legitimi și din flori), frații, surorile, părinții și bunicii.

Sprijinul bănesc se plătește pe fie-care săptămîna înainte și anume jumătate din simbria zilnică, obișnuită ca plată în districtul rezervistului.

La cine și cînd se face cererea.

Dreptul la sprijinul banesc se reclamă în regula înainte de plecarea la exercițiul cu arma; cel mai tîrziu însă 4 săptămîni după sfârșitul exercițiului. Cererea se face în scris, fără timbru (Stempel) sau gural la căpitania districtuală; în Cernăuți însă la magistratul orașului. Cel ce va spune sau scrie cu prilejul cererii acesteia lucruri neadevărate se va pedepsi foarte aspru.

Cine reclamă ajutorul și cui i-se plătește.

Numai rezervistul chemat are drept se reclame sprijinul banesc, banii însă să plătesc numai rudelor, cari stau acasă fără sprijin.

Dovada că s'a făcut cererea la timp.

Spre a nu se pierde dreptul la ajutorul bănesc, trebuie a trimite cererea recomandat, iar recipisul trebuie păstrat. De se face însă cererea gural la căpitanie sau la magistrat atunci se scriu pe o coală de hirtie următoarele:

„Cătră magistratul sau căpitănia i. r. în ...
numele:

orașul sau satul... Nr. casei...

este chemat la exercițiu! cu arma și reclamă dreptul rudelor sale la ajutor bănesc în sensul legii din 21 Iulie 1908.“

Amploiatul respectiv este dator să puie sigilul pe coala aceasta, care trebuie păstrată ca dovadă, că s'a reclamat dreptul la sprijin.

Zilele pierdute în drum

spre și dela locul exercițiului sînt a se socoti ca și zilele petrecute la exercițiu cu arma, ca zile pentru cari trebuie plătit ajutorul.

Ruda la adresa careia se va plăti ajutorul bănesc trebuie să fie numită îndeosebi din numărul celorlalte rude în cererea rezervistului.

Rezervistul, care a lucrat în străinătate,

înainte de a pleca la exercițiu cu arma, are drept de a reclama ajutor pentru rudele sale în suma de 1 coroană pe fiecare zi.

Dare de samă asupra activității parlamentare.

Deputatul tov. Grigorovici a raportat zilele trecute în cercul său electoral al orașului Cernăuți în trei adunări publice asupra activității deputaților socialiști din sfatul împărăției. Toate aceste adunări au avut loc în sala Magistratului orașenesc.

Prima adunare s'a ținut Sîmbătă seara în 25/12 Iulie și a avut caracter obștesc. A doua (Duminică în 26/13 Iulie) era aranjată și frecventată numai de zidari și dulgheri. În această adunare a vorbit tov. Kettl, secretarul sindicatelor muncitorești, asupra necesității de a se organiza, iar tov. Grigorovici în limba romină asupra activității parlamentare.

A treia adunare (Luni 27/14 Iulie) a fost aranjată și frecventată numai de slujbași și funcționari de la căile ferate. Au vorbit pe lîngă tov. Grigorovici și tovarășii Bezpalko și Paulovici.

La toate trei adunări au luat parte un număr foarte mare de alegători; toți și-au exprimat mulțumirea cu ținuta deputaților socialiști, primind unanim rezoluțiuni, în cari s'a votat clubului parlamentar social-democrat și în special tov. Grigorovici deplină încredere, iar deputaților din tabăra stăpînitorilor neîncrederea și chiar disprețul pentru ținuta lor vrăjmașă față de poporul muncitor.

Un raport amănunțit asupra activității parlamentare a socialiștilor în parlament vom aduce în numărul viitor al „Luptei“.

Adunarea mare țărănească din Storojineți.

Duminică 19/6 Iulie a avut loc în Storojineți în piața centrală din oraș sub cerul liber o mare adunare țărănească, la care au luat parte aproape 3000 muncitori plugari. Au sosit și delegați din satele: Bobești, Broscăuții-vechi și noi, Comarești, Panca, Banila moldovenească, Cireși, Budeniți, Cupca, Ropce, Carapciu, Davideni, Pătrăuți ș. a.

Au fost de față și mulți arcași romîni, pe cari au căutat să-i amăgească de la adunare cu vorbe minciunoase niște coconasi, studenți propinătorești de ai

lui Isopescul. Domnișorii aceștia, cari nu de mult au stat în slujba propinatorilor și arendașilor, iar acuma sînt slugile iezuiților sreștini-sociali din Viena, au fost însă siliți să o ia la fugă, cînd au auzit cuvintele amenințătoare ale plugarilor socialiști romîni din Storojineți.

Adunarea a fost condusă de tovarășii Melnicuc și Fast, secretari au fost tovarășii Saviuc și Medvitzchi. Cuvîntările le-au rostit tov. Mihailescul în limba romină și Bezpalko în limba ruteană.

Amîndoi oratorii au vorbit despre situația politică și purtarea deputaților stăpîni din Bucovina în parlament, cari au votat oricînd — ca și domnul deputat Isopescul — alături de iezuiții creștini-sociali, împotriva cererilor muncitorești. Numai un deputat, tov. Grigorovici s'a ținut de cuvînt și a luptat, stînd în tabăra social-democraților, pentru binele muncitorilor.

Au mai arătat oratorii, la ce se poate aștepta țărănimea de la creștinii-sociali romîni, care singuri zic în gazeta lor „Voința poporului“, că de acuma înainte vor lupta la un loc cu boierii, așadară împotriva poporului apăsător de boieri.

Ei au vorbit și de scumpetea și de stricăciunea, ce ne aduce închiderea granițelor, cari cuvinte au fost acoperite de aplauze și strigăte furtunoase consimțitoare. În sfîrșit a fost primită următoarea rezoluție într'un glas:

„Țăranii și muncitorii plugari din cercul electoral Storojineți-Cernăuți, adunați în ziua de 19/6 Juli 1908 sub cerul liber în Storojineți

1. exprimă deputatului Isopescul-Grecul din cercul electoral Storojineți cu prilejul intrării sale în tabăra creștinilor-sociali și fiindcă a votat împotriva cererilor populare cea mai adîncă neîncredere;

2. exprimă uniunii deputaților sociali-democrați, mai cu seamă însă deputatului Grigorovici, pentru activitatea lor neînfricoșată și plină de folosință în parlament cea mai deplină încredere;

3. cer grabnica introducerea asigurării la timp de bătrînețe și invaliditate pentru toți muncitorii meșteșugari și plugari;

4. cer cuprinderea muncitorilor de la cîmp și pădure în legea pentru asigurarea bolnavilor și îndeamnă uniunea deputaților sociali-democrați, a se întrepune cu toate mijloacele pentru aceste cereri“.

Un răspuns mai sdravăn decît adunarea asta nici n'au putut să-l capete domniile dela „Voința poporului“ și „Apărarea Neamului“, cari se obrăznicesc a spune, că „Romîni din Bucovina au trecut în partidul creștin-social“.

Mai încet cu dragostea, d-lor!

Viitorul va arăta cîți romîni au trecut la iezuiții creștini-sociali din Viena și cîți la socialiști. Și sperăm să li dăm domnilor acestora o lecție, ca să cunoască cît de proști sînt, nefiind în stare să priceapă valoarea „nulei“ în răfuiala politică.

De a mai cuteza deputatul Isopescul, să facă adunări prin satele Storojinețului, să-l întrebăm, ce mai caută între plugarii muncitori, dacă a trecut la iezuiții creștini-sociali și a glăsuț ori-cînd în potruiva muncitorilor.

Din Suceava.

În chestia Tartarașului.

De un timp încoace e o mare fierbere între poporul muncitor din Suceava din cauza purtării mirșave a celor mari față de el.

Cu mai mulți ani mai înainte a fost prețul de arindă al ogoarelor comunei de tot mic, așa că i-a rămas bietului muncitor ceva câștig după plata arinzii.

Afară de asta era și un imăș foarte întins, încît fiecărui îi era cu putință să-și crească vite și să țină vaci de muls prin ceea ce-și înlesnea traiul. Dar nici aici, ca ori și unde, n'a lipsit pizma conducătorilor noștri comunali.

Orașul nostru are venituri bune dar și cheltueli zădarnice destule, căci consilierii comunali cu înțeleapta lor conducere întrebunțează veniturile mai ales pentru lucruri nefolositoare și de lux, ca „Musikverein“, muzica veteranilor, care-ți ia auzul cu producțiunile sale melodioase și alte cam asemenea scopuri.

De curățenie nici vorbă, necurătenia domnește în toată regula. Colbul bunăoară vara se ridică pînă la cer, de apă e istorie veche că în totdeauna a fost Suceava săracă, dar totuși măcar poți să-ți răcorești în restul anului picioarele în noroiu, că-i destul de mare.

Cum o fac, cum o direg consilierii comunali, nu se știe, destul că deficitul crește pe fie-ce an.

În loc să plătească ce se cade pentru locurile finite de ei și rudenile lor sau să le deie înapoi comunei spre împărțire, au decis cu toată stăruința contrară a poporului, care fu împiedicat de jandarmi de a intra pe galerie, să urce prețul de arindă și să are o parte din imăș, micșorînd astfel pășunatul. Cu nedrept țin ei cîte 2 sau 3 fălci și nici nu le lucrează singuri, ci fac gheșeft prin arîndarea la alții.

Cu ararea imășului nu se pot ținea vite, prin urmare laptele trebuie adus din împrejurime, așa că a devenit astfel scump și falsificat.

La întii Mai au făcut masele muncitorești din Suceava o demonstrație, ducînd în frunte tabla „Tărășul pentru poporul muncitor“. Cu ocaziunea aceasta s'au îndemnat toți muncitorii spre organizare, căci numai conștiența de clasă și organizația în marele partid muncitoresc socialist și uniți cu frații lor de muncă, ei vor dobîndi votul obștesc egal și secret în comună și prin asta vor câștiga dreptul lor.

Un Sucevean.

Știri mărunte.

Al 88-lea deputat social-democrat ales. În localitatea Iauereng-Freiwaldau din Silesia a avut loc nu de mult alegerea unui nou deputat, din pricina morței deputatului din tagma stăpînitorilor August Kaiser. Cu toate că alegerea a depins dela glasurile creștinilor-sociali și aceștia au fost dat comanda, că nici unul să nu deie votul său socialistului, ci boierului Schenkenbach, a fost ales tovarășul nostru Müller ca deputat. Cu timpul au priceput și alegătorii din Freiwaldau, că sub nume de creștin-social se ascunde numai o înșelăciune și au dat voturile lor unui socialdemocrat. De acum înainte avem deci în parlament 88 tovarăși deputați. Trăiască al 88-lea!

Orfani țărănești prădați de un funcționar creștin-social. Ce bine avem să așteptăm noi, dacă vor pune creștinii-sociali mîna pe cirna țărișoarei noastre, ne arată pungășia lui Schäfer, care a fost viceprezidentul creștinilor-sociali din Cernăuți. Acest domn a avut ca funcționar la judecătoria din Cernăuți să chivernisească cu banii orfanilor țărănești din districtul Cernăuțului. Din banii acestor bieți orfani a pus însă domnul acesta vre-o cîteva mii de coroane în buzu-

narul său și le-a cheltuit pentru sine, chefuind cu oameni de tagma sa prin cîrșme. Poate și acum ar mai prăda domnul acesta, dacă n'ar fi fost gazeta noastră „Volksprese“, care a cerut arestarea acestui cap creștin-social, care rostea de obicei cuvîntări în adunările creștinilor-sociali cu crucea în mînă. Cu o mînă a ridica crucea iar cu alta a fura bani — și încă de la bieții orfani țărănești — asta-i, cum se vede, legea creștinilor-sociali, la care vreau să ne înduplece și unii deputați romîni.

Nu plecați la Canada! Ministerul de interne face atent pe toți acei, ce au de gînd să plece la Canada, că în țara aceea domnește o lipsă strașnică de lucru, astfel că plata e foarte mică și sermanii muncitorii din Austria — mai cu seamă din Bucovina — cari stau acolo, duc un traiu plin de amar și chin. Nu plecați deci la Canada și nu vă lăsați amăgiți de agenți, cari vă spun, că în țara aceea cine știe ce bine vă așteaptă; ei sînt înșelători, cari caută să tragă folos din neștiința voastră!

Publicațiune. Din partea comitetului țării au fost reduse prețurile pentru vînzarea sării în detal la 20 bani pentru huscă sau pentru 1 chilogram sare mare. Aceste prețuri reduse au intrat în vigoare la 10 Iulie a. c. Furnizarea sării pentru întreaga țară a preluat-o comitetul țării. Pe baza contractelor încheiate pentru vînzarea sării este obligat fiecare traficant (vînzător) de sare să aprovizioneze cu destulă sare la orice timp toate comunele, cari aparțin districtului pentru vînzarea sării și să poarte de grijă, ca prețurile pentru sare să nu fie sub nici un caz întrecute. Prețul de 20 bani pentru huscă va fi tipărit pe învălișul huștei. Aceasta se aduce p. t. publicului de aceea la cunoștință, pentru că ar fi o faptă potrivnică legii din partea vînzătorului de sare, dacă ar lua pentru o huscă sau un chilogram de sare mare mai mult decît 20 bani. Controla pentru observarea prețurilor normale de sare o pot face foarte lesne cumpărătorii însuși. Ori-cine, dela care s'ar cere un preț mai mare, să-l întrebe pe dughenar de cauză și să-l facă atent la purcederea lui potrivit legii. Nefolosind nimică o astfel de mustrare și urmînd dughenarul cu purtarea sa potrivit legii, este fiecare din public îndătorit de a aduce cazul la cunoștință sau oficiului comunal competent sau direct oficiului pentru impozitele țării în Cernăuți, care va întreprinde imediat pașii necesari contra vînzătorului vinovat. — Din partea redacției gazetei noastre mai adaogăm, că vestea „Apărării Neamului“, că deputatul Isopescul a ieftinit sarea prin propunerea sa în parlament, este o minciună obraznică. Adevărat este însă că o propunere de a se ieftini sarea s'a făcut în sfatul împărăției numai de deputații sociali-democrați. Propunerea aceasta însă a căzut, căci împotriva ei au glăsuît deputații creștin-sociali, deputatul Isopescul și toți cei-lalți deputați romîni din Bucovina, afară de deputatul Grigorovici, care a glăsuît pentru ieftinirea sării.

Societatea generală a lucrătorilor din Suceava a înființat o bibliotecă romînească. Toți tovarășii sînt rugați să contribuie la biblioteca aceasta cu cărți de conținut literar sau științific. Cărțile să se adreseze d-lui Aurelian Hariga, Suceava.

Poșta redacției. D-lui Ardeleanu, Blaji. Cerem scuze, dar nu putem tipări. Cauzele Vă vom lămuri în scrisoare specială.

Organisația Suceava: „Cătră cismarii“, din cauza îmbulzelii de material, în numărul viitor.